Кохана єдина! Ми вкупі з тобою
Робили над ділом святим,
Ми вдвох однією журились журбою
І щастям раділи одним;

Зо мною у купі ти працю ділила,
І праця та (знаю це я!)
Була і для тебе однаково мила,
Була вона теж і твоя.

Приймиж, моя люба, кохана дружино,
Ці щирі од серця пісні,
Як згадку про ті дорогії хвилини,
Про щастя і праці ті дні.

І в їх, моє серце, хай буде зарука,
Зарука нехибна для нас,
Що світло душі в нас не згасять ні муки,
Ні темряви й горя цей час...

18.XII 1885. Херсон